

[Indenrigsministeren.]
 igennem en Statsinstitution bliver i Stand til paa fyldestgørende Maade at vejlede Udvandrerne med Hensyn til det fremmede, det vil ogsaa være af Betydning, at den, der henvender sig for at faa Oplysning om, hvilke Muligheder der venter ham i det fjerne, kan faa sin Opmærksomhed henledet paa Muligheder, som maatte findes herhjemme, og som han maaske ikke hidtil har haft Øjet aabent for. Derfor er det meget ønskeligt, at der sker en Udformning paa dette Omraade, saaledes at der etableres et Samarbejde med Arbejdsanvisningskontorerne ude i Landet. Dette er af Betydning ikke blot, som nævnt, for at kunne vejlede den, der søger Oplysning om fremmede Arbejdsforhold, til at udnytte hjemlige, men kan ogsaa faa Betydning for saadanne Udvandrere, som efter at have haft Modgang i det fremmede søger tilbage hertil, ved at vejlede dem til Beskæftigelse.

Det, som man nu her staar i Færd med at lovgive om, er, hvad man i mange europæiske Lande i den sidste Menneskealder har skabt. Særlige Institutioner er rundt om tilvejet bragt med Behandling af Udvandrings-spørgsmaal for Øje. Dette gælder Svejts, Østrig, Italien, Holland og Tyskland. Man har gjort det under forskellige Former, dog saa vidt mig bekendt, paa Holland nær, alle Vegne i Form af Oprettelse af Statsinstitutioner. Under hvilke Ministerier disse Institutioner saa sorterer i de forskellige Lande, det er variabelt, og jeg skal ikke komme ind derpaa — derom vil findes tilstrækkelige Oplysninger i den Kommissionsbetænkning, jeg om et Øjeblik skal omtale —, men i vore Nabolande Norge og Sverige er disse Sager lagt ind under Indenrigsministeriet, og Regeringen foreslaar derfor, at vi, for ogsaa paa dette Omraade at holde den bedst mulige Kontakt med vore Nabolande, henlægger denne Sag, ikke mindst paa Grund af dens sociale Karakter, under Indenrigsministeriet.

Der har jo af den Aarsag, jeg for lidt siden nævnte, Erhvervsituationen, i længere Tid været betydeligt Røre om denne Sag, og dette foranledigede, at Udenrigsministeriet og Indenrigsministeriet i Fællesskab indbød en interesseret Kreds til Forhandling. Mødet afholdtes i Indenrigsministeriet den 19. Marts 1927, og her var repræsenteret: Erhvervslivet — baade gen-

nem Arbejdsgivere og Arbejdere —, de politiske Partier og de forskellige Ministerier. Der førtes en omfattende og interessant Forhandling, som resulterede i, at der nedsattes et Udvalg til nærmere at undersøge hele Spørgsmaalet og derefter udarbejde et Forslag til Lov om Ordning af Udvandrings-sagen. Dette Udvalg har udført et Arbejde, for hvilket det fortjener stor Tak; det er udført med stor Energi, megen Hurtighed og for øvrigt ogsaa megen Sagkundskab, saaledes at den Betænkning, der er blevet Resultatet, maa siges at være særdeles værdifuld til Belysning af hele Spørgsmaalet baade herhjemme og i andre europæiske Lande. Denne Kommissionsbetænkning blev derefter forelagt i et nyt Møde af den samme interesserede Kreds. Dette Møde afholdtes i Indenrigsministeriet den 15. November 1927, og der fandt her en indgaaende Drøftelse Sted af det udarbejdede Lovforslag, en Drøftelse, af hvilken der blev optaget et Referat, som til sin Tid vil kunne stilles til det kommende Udvalgs Disposition, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget efter første Behandling vil blive henvist til et Udvalg.

Lovforslaget fremsættes i det væsentlige i den Skikkelse, som Kommissionen har givet det; enkelte Ændringer er der dog sket efter Forhandlinger med henholdsvis Justits-, Handels- og Udenrigsministeriet, og for disse Ændringer er der redegjort i Bemærkningerne til Lovforslaget. Disse Bemærkninger er for øvrigt indskrænket til det mindst mulige, under Hensyn til de Bemærkninger til hver enkelt Paragraf, som findes i Kommissionsbetænkningen.

Hovedpunktet i Lovforslaget er dette, at der skal oprettes et Udvandringskommisariat, hvis Leder udnævnes af Kongen paa 5 Aar og lønnes med et Honorar, der fastsættes paa Finansloven. Denne Institution skal virke paa selvstændig Grund, men under Indenrigsministerens Embedsomraade, og dens Opgave skal være Kontrol med alle Sider af Udvandringsvæsenet, med Udvandringsagenterne, deres befuld-mægtigede og hele Virksomhed. For Befordringsvæsenet fastsættes der nærmere Regler, først og fremmest med Hensyn til Befordringskontraktens Indhold og den Sikkerhed, som herigennem skal bydes Udvandrere. Der fastsættes Regler saavel for den direkte som for den indirekte Befor-